

Crâmpeiul din zori de zi

Blacks

Ți-am spus timid și, poate, în surdină
ce-n inimă păstrez de când te știu:
că frumusețea ta, Ecaterină,
e un crâmpei din cerul azuriu.

Nu am nevoie să mă-ndrept spre Soare,
culoarea lui s-o mușc cu ai mei ochi,
Îmi e de-ajuns să te privesc, splendoare,
și urlă ambulanță de deochi.

Dar ce spital e-n stare să trateze
un infinit de patimi și amor,
un suflet programat ca să viseze
că tu îi ești în viață ajutor?

Nimic în astă lume împietrită
nu va schimba destinul hărăzit,
să îmi aducă clipa nedorită
când între noi va fi un asfințit.

Nu am nevoie de o întâmplare
a inimii bătaie să ți-o spun,
dar nefiresc m-afund în contemplare
de te zăresc ...și cum să mă adun?

Așa că tac, privind spre-a ta idee,
Privește-mă în ochi și vei vedea
că sunt bolnav, avid de-a ta scânteie
de-al tău mister închis în catifea!

Îți spun acum, în liniște deplină,
ca nimeni să n-audă ce gândesc:
Că la iubire mi te-am pus letrină
și-aștept o nouă zi să te-ntâlnesc.